

C. m.
h. l. 251

Carminis duo

1

Quicquid credere: satis sum semel deceptus. si

Exseruante me ex amisse filium et ipse

Puerum quadrimum quem michi seruos su

Nec eum seruom unquam repperi nec filium.

Quid est hoc scelus quasi in orbitate filios proci

Reduca te ubi fuisti nemini misereri certum.

Quia mea miseret neminem exauspicium extant

Nunc inteligo redauspicandum esse in catenas a

ergasilus parasitus

Ergasilus parasitus

I

upiter supreme seruas me meos auges op

Maximas optimatas opumatas offeris meo

Laudem ludum, lucrum, iocum, festiuitatem, ferias

Pompam, poenam, potationes, saturitatem, gaudium

Nec cuiquam homini supplicare me nunc certum est michi

Nam ut prodesse amico possum uel inimicum perdere

Ita me hic amenitate amena amenus onerauit dies.

Sine sacris hereditate sum adeptus effertissima

Nunc ad senem cursum capostam hunc opione cui boni

Tantum offero quam ipse adys optat atque eam amplius

Nunc certa res est, eodem pacto ut comici serui sciant

Coniuciam in collum pallium primo ex me hanc rem ut

Spero per me ob hoc nuncium eternum adepturum cibum.

ergasilus parasitus

Ergasilus parasitus

Q

uanto in pectore hanc meo magis rem uoluit

Tanto michi egritudo auctior est in animo.

A dillum modum subtilium esse michi. neque id prospicere quod

Quod cum scibitur per urbem irridebor

Cum exemplo ad forum adueniero omnes loquentur

26